

lingsforslag. For den allerførste Del, for alle de Udgifter, der høre hen under Perioden fra 16de April til Dato, for alle disse Udgifters Vedkommende, for alle de tilsvarende Indtagters Vedkommende er dette Finantslovsforslag ikke et Forslag til Bevilling, men et Forslag til Efterbevilling, et Forslag til Efterbevilling, som fremkommer her under den eiendommelige Form af et Overflag. Denne Forskjel kan paa ingen Maade overses ved Behandlingen af dette Forslag. Dette Thing er, tror jeg, stillet ganske forskjellig overfor et Forslag til Bevilling og overfor et Forslag til Efterbevilling. Et Bevillingsforslag vedtage vi eller forkaste vi efter dets eget Indhold, men overfor et Efterbevillingsforslag gjælder det ikke blot, om dette Forslags Indhold vinder Bifald eller ikke vinder Bifald her i Thinget, men her kommer et nyt Moment til, nemlig det Spørgsmaal, om Ministeriet med Rette har afholdt disse Udgifter paa Efterbevilling, om Ministeriet ikke burde have søgt Forudbevilling for disse Udgifter. Jeg tror ikke, at det her i Thinget stiller sig tvivlsomt, at alle disse Udgifter, alle disse Indtagter, som Ministeriet har afholdt og oppebaaret siden den 16de April, med Urette ere afholdte paa Efterbevilling. Naar de ere det, følger deraf for mit Vedkommende, at jeg ikke ved min Stemme vil give disse Finantsoperationer nogen Sanction. Saa længe nu alle disse Udgifter og Indtagter fremkomme sammen med det egentlige Bevillingslovsforslag, saaledes at der kun kan stemmes over det under Et, saalænge stemmer jeg mod dette Forslag. Jeg kunde imidlertid tænke mig, at det kunde stille sig paa en anden Maade. Jeg kunde tænke mig, at det fremkom saaledes fra Udvalget, at disse to Afsnit af Budgettet vare udfilte fra hinanden, saa at der her kom til at foreligge til særskilt Afstemning et Forslag til Bevilling for Resten af Finantsaaret og et Forslag til Efterbevilling af de afholdte Udgifter og Indtagter. Der vilde saa være Anledning til at stemme paa forskjellig Maade for disse to Forslag. Jeg kan tænke mig, at det ikke kom fra Udvalget, men kom til paa anden Maade at foreligge Thinget, nemlig efter at det vedkommende Budget havde passeret Statsrevisionen, saa at det kom til at foreligge her gennem en Indstilling fra Statsrevisionen, en Indstilling, som altsaa byggede paa det Grundlag, at disse Udgifter vare afholdte og Skatterne optrævede uden Hjemmel. Over for selve Finantslovsforslaget er altsaa min Stilling klar. Jeg kan ikke stemme for et Finantslovsforslag, som indeholder et Krav paa Efterbevilling af Udgifter og Skatters Opkrævning, der ikke hør efterbevilges, og jeg vil sige, at, hvis der havde været nogen Tvivl hos mig i saa Henseende — hvad der ikke har været — vilde denne Tvivl være falden bort, efter at jeg havde hørt den høitærede Conseilspræsidents Foredrag igaa. Det hender vistnok

af og til i parlamentariske Forsamlinger, at en Minister, en Conseilspræsident, bliver overstemt, og jeg skal tillade mig for mit Vedkommende at sige, at ved min Deltagelse i den Afstemning, den høitærede Conseilspræsident hentydede til, var det ikke min Hensigt at udtrykke nogen særlig Tillid enten til den høitærede Conseilspræsident eller til hans Ministerium eller udtrykke nogen særlig Hviagtelse for Ministeriet; men jeg tror, at det hændes meget jævnlig i parlamentariske Forsamlinger, at en Minister faar en Afstemning imod sig, som hverken udtrykker Tillid eller Hviagtelse for ham, og jeg tror, at det hyppig vil blive Tilfældet, at en Minister i den Stilling griber til en af to Udveje: enten opgiver at forhandle med en saadan Representation, idet han erkjender, at han ikke med Rette overfor den kan fylde den Plads, hvorpaa han sidder, eller med andre Ord: Ministeriet taffer af, eller — og det er den anden Udvei, jeg kan tænke mig — han sender en saadan Forsamling, der har behandlet ham saa ilde, hjem til Vælgerne med Bøn om at sende ham en bedre Forsamling. Dette Ministerium derimod kjender en tredje Udvei: det gaar hverken af eller sender Rigsdagen hjem, men det slaar Forsfatningen i Stykker. Jeg siger derfor, at, hvis der havde været nogen Tvivl hos mig i Henseende til Finantslovsforslaget, vilde denne Tvivl være falden bort overfor et saadant Ministerium. — Ved Siden af dette Finantslovsforslag foreligger noget Andet; der foreligger den kongelige Ordonnans, som overskrives: Foreløbig Lov om Udgifter og Indtagter i Finantsaaret. Naar jeg siger „foreligger“, er jeg vel opmærksom paa, at den ikke foreligger paa faktisk, haandgribelig Maade, men den er ved den Afstemning, der er foregaaet her, paa en vis ideel Maade kommen under Thingets Behandling, saa at vi kunne stemme for eller imod den. Det har ikke været mig saa let at komme til et klart Standpunkt overfor denne Udfærdigelse; det har ikke været mig ganske let at finde det Synspunkt, hvorfra jeg som Medlem af dette Thing skulde interessere mig for dette Aftykke. Jeg har hørt, at den høitærede Conseilspræsident lægger en ganske særegen Vægt paa den Slags Udfærdigelser; den høitærede Conseilspræsident siger, at han kunde ikke leve en Dag til Ende uden at have en saadan, og jeg tror, at, dersom det er en Livsbetingelse for Ministeriet, er det meget let for det at faae den opfyldt. Jeg ser ikke, at der udfordres Andet dertil end, at de 6 ærede Medlemmer af Regjeringen sætte sig hen og i 5 Minuter lave en saadan; dersom det er nok til at regjere konstitutionelt, at man faar den Slags Udfærdigelser, saa er Livsbetingelsen for et Ministerium meget let tilveiebragt. Men jeg siger, at for mig som Medlem af dette Thing har det ikke stillet sig klart, hvilken Interesse jeg skulde have af at stemme for eller imod dette Finantslovsforslag. Jeg er ganske enig med den ærede